

Kl. 11:29
Karen Hækkerup (S):

Her tror jeg den konservative ordfører tager fejl, for jeg anerkender bestemt, at der er gang i noget. Jeg synes bare, man skulle sætte det lidt mere i system, og jeg synes også, det er lidt ærgerligt, at det virker, som om den eneste her i Folketingssalen, der åbenbart er fuldt oplyst om alle de fantastiske elementer, der findes ude i virkeligheden, er den konservative ordfører.

Jeg kan kun opfordre til, at man senere hen vil tage en nærmere drøftelse i Retsudvalget og ikke kun foretage en præcis gennemgang af de initiativer, ministeren tidligere gennemgik, men sådan set også drøfte, hvad vi gør for at hjælpe de børn, hvad vi gør for at lave samtalegrupper, hvad vi gør for at sikre, at besøgsadgangen til forældre eller nærtstående til de indsatte bliver bedre. Vi må også se på, hvad vi kan gøre ude i skolerne, for at det ikke skal være tabu, så man ikke kan fortælle, at mor eller far er blevet sat i fængsel.

Hvad gør vi egentlig for at hjælpe de børn? Mit indtryk er, at vi gør for lidt, også selv om der er en rivende udvikling i gang. Den skal selvfølgelig have lov til at fortsætte, men kunne vi ikke gøre lidt mere? Det er bare det, jeg spørger til.

Kl. 11:30
Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30
Vivi Kier (KF):

Vi kan altid gøre mere, vi kan altid gøre det bedre, og alle satspuljepartierne sidder jo og er i gang med Barnets Reform, og her kunne man også tage spørgsmålet med.

Der sker rigtig, rigtig meget. Vi sidder ikke passivt tilbagelænet uden at gøre noget som helst, sådan som fru Karen Hækkerup gerne vil fremstille det. Jeg tillader mig bare i al stilhed at sige, at jeg er rigtig, rigtig glad for vores Kriminalforsorg, som også er med i en udvikling, og som også af sig selv tager en masse initiativer, uden at vi nødvendigvis skal presse lovgivning ned over den.

Kl. 11:31
Formanden:

Tak til fru Vivi Kier. Næste ordfører er fru Line Barfod.

Kl. 11:31
 (Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det har været en højst besynderlig debat. Ordførerne for regeringspartierne og Dansk

Folkeparti, der normalt er med til at gennemføre en enorm detailstyring og bureaukratisering af den offentlige sektor, og som normalt overhovedet ikke har nogen som helst tillid til offentligt ansatte, men tværtimod pisker dem med masser af minutt tyranni og kontrolskemaer, har stået her og talt om den enorme tillid, man har til, at alt sker af sig selv. Nogle gange kan jeg godt undre mig lidt over, hvordan man forestiller sig tingene kan ske, uden at der kommer penge med, og man samtidig pisker de samme ansatte til alt muligt andet. Det er jo her, kæden ligesom hopper af.

Jeg har også meget stor tillid til, at Kriminalforsorgen meget gerne vil gøre tingene bedre. Problemet er bare, at det hovedsignal, der kommer fra Folketinget til Kriminalforsorgen, er, at det skal være så forfærdeligt som muligt at sidde i fængsel. Vilkårene for dem, som sidder i fængsel, skal strammes så meget som overhovedet muligt, og der er fjernet en lang række muligheder for udgang og dermed for at have et godt forhold til sin familie, for at tage uddannelse osv., mens man sidder i fængsel.

Det, som har gennemstrømmet hele den periode, hvor regeringen og Dansk Folkeparti har siddet ved magten, er, at man absolut ikke har ønsket at forbedre forholdene. Samtidig har man heldigvis åbnet noget mere for misbrugsbehandling og forskellige andre former for behandling, og mange ansatte i Kriminalforsorgen gør et kæmpe arbejde for alligevel at prøve at lave nogle ordentlige forhold i fængslerne.

Som det er blevet sagt af mange ordførere under debatten, har jeg også stor tillid til, at man gerne vil. Men jeg mener altså, det er afgørende, at der også bliver truffet nogle beslutninger i Folketinget, som sikrer, at man også får lov til det i Kriminalforsorgen, og sikrer, at den også får de nødvendige ressourcer med, så tingene kan gøres på en ordentlig måde.

Hvis man – som det er lagt op til af De Radikale, og som vi skal diskutere lidt senere i dag, også i forbindelse med SF's forslag – ønsker at gøre en lang tid bedre indsats for de indsatte børn for at sikre, at det ikke er dem, der lider under forældrenes fængsling, bliver vi altså nødt til at sikre, at Kriminalforsorgen har lov til det, og at den har de nødvendige midler til det, og det kræver altså, at vi træffer beslutning om det i Folketinget. Derfor håber jeg bestemt også, at vi som opfølgning på de forslag, vi diskuterer nu i dag, får en ordentlig debat i Retsudvalget og forhåbentlig kan afgive en betænkning eller en be-